

РЕШЕНИЕ

№ 4607

гр. София, 09.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 22.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3010** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

10

Производството е по реда на чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба от А. М. Ж., ЕГН: [ЕГН] против Решение №1040-21-183/20.02.2020г. на Директора на Териториално поделение на Национален осигурителен институт-С.-град, с което е оставено в сила Разпореждане № РВ-3-21-00695558 от 20.12.2019 година на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което на основание чл. 114, ал.2 и ал.3 от КСО е постановено да възобнови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност /ПОВН/ за периода от 08.05.2015г. до 21.05.2015г. вкл., 25.05.2015г. до 07.06.2015г. вкл. от 10.06.2015 г. до 21.06.2015 г. вкл., от 08.02.2016г. вкл. от 10.02.2016г. до 23.02.2016г. вкл. от 07.03.2016г. до 02.09.2016г.вкл., от 03.11.2016г. до 04.04.2017г. вкл. и от 08.06.2017г. до 18.11.2017г. вкл. в размер на общо 28255.28 лева.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт и потвърденото с него разпореждане, като счита, че същите са постановени в нарушение на материалноправните разпоредби, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при несъответствие с целта на закона. Твърди, че при постановяване на процесното разпореждане, ръководителят на контрола по разходите на ДОО е следвало да вземе под внимание извършени проверки на три търговски дружества, но в случая липсва

констативен протокол по отношение на [фирма], което счита за съществено нарушение на процесуалните правила. Счита, че в хода на административното производство остава неясно кои са новите факти и обстоятелства, които са довели до предприемане на действие за служебно заличаване на данните по чл. 5, ал.4, т.1 от КСО. Моли съда за отмяна на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане. Претендира направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С.-град в съдебно заседание се представлява от юрк. В., която моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен съд София град, III отделение, 60-и състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено безспорно от фактическа страна следното:

При извършената проверка от контролните органи на ТП на НОИ -С. град е установено, че от [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма]. ЕИК[ЕИК] и от [фирма], ЕИК[ЕИК] са представени за А. М. Ж. с ЕГН [ЕГН] Приложения № 15 към чл. 3. ал. 1 и Приложение № 13 към чл. 4а от Наредбата за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавно обществено осигуряване (ИИИПОПДОО) (в редакцията до 31.12.2015г.) и удостоверения приложение № 9 (към чл. 8. ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО)) по болнични листове № E20140492862. № E20140492878, № E20140492910, Заявление - декларация за изплащане на парично обезщетение при раждане на дете па основание чл.50. ал.6 от КСО, №E20153871462. №E20153651242. №E20153651280, №E20153478607, №E2016462267, №E20164612473. №E20165332805, №E20165333035, №E20164968560. №E-20167207708, №E20167460495, №E20167460879. №E20177992451, №E20178522949, №E20170149543, №E20170149542, №E20170935282. №E20170935284, №E20170935740. №E20170935738, №E20170935743, №E20170935741. № E20171395392 и № E20171395391 с данни относно правото на парично обезщетение. Периодът на временна неработоспособност, определен с болничните листове и по Заявление - декларация за изплащане па парично обезщетение при раждане на дете на основание чл.50, ал.6 от КСО е от 08.05.2015г. до 21.05.2015г. вкл., 25.05.2015г. до 07.06.2015г. вкл. от 10.06.2015 г. до 21.06.2015 г. вкл., от 08.02.2016г. вкл. от 10.02.2016г. до 23.02.2016г. вкл. от 07.03.2016г. до 02.09.2016г.вкл., от 03.11.2016г. до 04.04.2017г. вкл. и от 08.06.2017г. до 18.11.2017г.

Подадените данни както от [фирма], ЕИК[ЕИК]. [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма]. ЕИК[ЕИК] по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО. са както следва:

В данните, подадени от [фирма], ЕИК:[ЕИК] по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за лицето са за месец май 2015г. - 4 отработени дни, 6 дни с възнаграждение по реда на чл. 40. ал. 5 от КСО и 9 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40. ал. 1 от КСО; за месец юни 2015 г. 9 отработени дни. 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 10 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. I от КСО; за месец юли 2015 г. - 18 отработени дни и 5 дни с право па парично обезщетение по реда на чл. 40. ал. 1 от КСО; за месец август 2015 г. - 16 отработени дни и 5 дни с право па парично обезщетение по реда на чл. 40. ал. I 01 КСО; за месец януари 2016 г. - 11 отработени дни, 6 дни с възнаграждение по реда на чл. 40. ал. 5 от

КСО и 3 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец февруари 2016г. - 5 отработени дни. 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40. ал. 5 от КСО и 13 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40. ал. 1 от КСО; за месец март 2016 г. - 2 отработени дни, 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 17 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40. ал. 1 от КСО; за месец април 2016 г. - 20 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40. ал. 1 от КСО; за месец май 2016г. - 19 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец юни 2016 г. - 22 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40. ал. 1 от КСО; за месец юли 2016 г. - 21 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40. ал. 1 от КСО; за месец август 2016 г. - 23 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40. ал. 1 от КСО; за месец септември 2016г. - 18 отработени дни и 2 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец ноември 2016г. - 2 отработени дни. 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 17 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец декември 2016 г. - 21 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец януари 2017 г. - 21 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец февруари 2017 г. - 20 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО и за месец март 2017г. - 22 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО;

В данните, подадени от [фирма], ВИК[ЕИК] по реда на чл. 5. ал. 4 от КСО за лицето са за месец юни 2017 г. - 5 отработени дни, 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40. ал. 5 от КСО и 14 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец юли 2017 г.- 21 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец август 2017 г. - 23 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец септември 2017 г. - 19 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец октомври 2017 г. - 22 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец ноември 2017 г. - 19 отработени дни и 13 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40. ал. 1 от КСО и г. - 18 отработени дни и 2 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40. ал. 1 от КСО:

В данните, подадени от [фирма], ЕИК:[ЕИК] по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за лицето за месец юни 2017г. - 2 отработени дни. 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40. ал. 5 от КСО и 14 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40. ал. 1 от КСО; за месец юли 2017 г.- 21 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец август 2017г. - 19 отработени дни и 4 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40. ал. 1 от КСО; за месец септември 2017 г. - 19 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец октомври 2017г. - 22 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО и за месец ноември 2017г.- 19 отработени дни и 13 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО.

По реда на Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване на А. М. Ж., е изплатено парично обезщетение както следва: за месец май 2015г. - 9 работни дни в размер на 469.45 лв.; за месец юни 2015г. - 10 работни дни в размер на 537.34 лв.; за месец юли 2015 г. - 5 работни дни в размер на 234.75 лв., за месец август 2015 г. - 5 работни дни в размер на 234.75 лв.; за месец януари 2016г. - 3 работни дни в размер на 220.01 лв.; за месец февруари 2016г. - 13 работни дни в размер на 956.49 лв.; за месец март 2016г. - 17 работни дни в размер на

1263.10лв.; за месец април 2016г. - 20 работни дни в размер на 1486.00 лв.; за месец май 2016г. - 19 работни дни в размер на 1411.70 лв.; за месец юни 2016г. - 22 работни дни в размер на 1634.60 лв.; за месец юли 2016г. - 21 работни дни в размер на 1560.30 лв.; за месец август 2016 г. - 23 работни дни в размер на 1708.90 лв.; за месец септември 2016 г. - 2 работни дни в размер на 148.60 лв.; за месец ноември 2016 г. - 17 работни дни в размер на 1281.93 лв.; за месец декември 2016 г. - 21 работни дни в размер на 1583.55 лв.; за месец януари 2017г. - 21 работни дни в размер на 1583.55 лв.; за месец февруари 2017г. - 20 работни дни в размер на 1508.15 лв.; за месец март 2017г. - 22 работни дни в размер на 1658.96 лв.; за месец април 2017г. - 2 работни дни в размер на 150.81 лв.; за месец юни 2017г. - 14 работни дни в размер на 1077.80лв.; за месец юли 2017г. - 21 работни дни в размер на 1616.68 лв.; за месец август 2017г. - 23 работни дни в размер на 1770.66 лв.; за месец септември 2017г. - 19 работни дни в размер на 1462.72 лв.; за месец октомври 2017г. - 22 работни дни в размер на 1693.68 лв.; за месец ноември 2017г. - 13 работни дни в размер на 1000.80 лв.

При извършени последващи проверки по разходите на ДОО от контролен орган на ТП на НОИ - С. град на [фирма], ЕИК:[ЕИК] приключила с констативен протокол № KB-5-21-00577056/11.06.2019г., проверка от контролен орган на ТП на НОИ - С. град на [фирма], ЕИК[ЕИК] приключила с констативен протокол № KB-5-21-00564107/30.04.2019 г. и проверка от контролен орган на ТП на НОИ - С. град на [фирма]. ЕИК[ЕИК] приключила с констативен протокол № KB-5-21-00564098/30.04.2019 г. както и след приключили проверки и процедури от страна на компетентните институции Национална агенция за приходите и Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, са установени следните факти и обстоятелства.

Съобразно резултатите от предприетите процесуални действия и констативните от Национална агенция за приходите (с писмо вх. №1006-21-13#38/04.06,2019г. на НАП-ЦУ) факти и обстоятелства, както по отношение на трите дружества е установено следното: за данъчен период 2016 г. - 2018 г. няма данни за подавана ГДД по чл. 92 от ЗКПО, както и за подаден ГФО в ТР към АВ; не са установени данни за притежавани активи от търговските дружества; за периода 2016 г. - 2018 г. не са налични данни за регистрирани по ЗДДС лица в страната, които да са декларирали покупки или продажби към някое от трите дружества- [фирма], ЕИК[ЕИК]. [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма]. ЕИК[ЕИК]; трите дружества имат изискуеми задължения за осигурителни вноски по подадени декларации образен, б в голям размер; дружествата не са превеждали никакви суми по осигурителни фондове; няма данни за регистрирани фискални устройства за осъществяване на продажби в търговски обект; всички данни, декларирани от дружествата, с декларации образец № 1 и № 6. както и уведомленията по чл. 62, ал. 5 от КТ са подавани по електронен път с КЕП на името на В. Г. Ц. - едноличен собственик на капитала и управител на [фирма], И. В. И. - едноличен собственик на капитала и управител на [фирма] и Д. Е. Г. И. - едноличен собственик на капитала и управител на [фирма]; до лицата, за които са подавани данни от [фирма] за осигурителен доход и стаж. са изготвени 33 бр. искания за предоставяне на документи, сведения и обяснения. Получена с обратна информация от 2 лица. като А. М. Ж. не се е явил за предоставяне на документи и писмени обяснения относно упражняване на дейност в дружеството; до лицата, за които са подавани данни от [фирма] за осигурителен доход и стаж са изготвени 19 бр. искания за предоставяне на

документи, сведения и обяснения. Получена е обратна информация от 4 лица, като А. М. Ж., не се е явил за предоставяне на документи и писмени обяснения относно упражняване на дейност в дружеството; до лицата, за които са подавани данни от „ЛИКНС К.“ Е. за осигурителен доход и стаж. са изготвени 19 бр. искания за предоставяне на документи, сведения и обяснения. Получена е обратна информация от 2 лица, като А. М. Ж., не се е явил за предоставяне на документи и писмени обяснения относно упражняване на дейност в дружеството; банковата сметка за лицето А. М. Ж., представена в НОИ за изплащане па парични обезщетения, е открита в [фирма], като от данните от Регистъра на банкови сметки на физически лица, поддържан от БНБ, се констатира, че посоченото лице с единствен титуляр с права да се разпорежда със сумите в нея.

След осъществена проверка в [фирма], ЕИК:[ЕИК], [фирма], ЕИК:[ЕИК] и [фирма], ЕИК:[ЕИК] по спазване на трудовото законодателство от Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ /ИА ГИТ/ е установено, че в системата на Национална агенция по приходите /НАП/ са регистрирани трудови договори между работници/служители и дружествата, без да са възникнали и съществували трудови правоотношения между страните. Във връзка с установеното, в рамките на своята компетентност, ИА ГИТ е упражнила правомощията си по чл. 402, ал. 3, във връзка с чл.404. ал. 1 т.11 от Кодекса на труда /КТ/ за служебно заличаване на уведомленията за сключени трудови договори, подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма]. ЕИК 20458508.

Предвид установената фактическа обстановка, контролните органи на ТП на НОИ - С. град са приели, че дружествата [фирма], [фирма] и [фирма] не са извършвали дейност по смисъла на Търговския закон за периода 2016-2018г., която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ, поради което на основание на изложените констатации от контролните органи на ТП на НОИ С. – град са предприети действия за служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от [фирма], [фирма] и [фирма] по реда на чл. 3. ал. 13 от Наредба №Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (отм.) за периода от 2016г. до 2018г. включително.

В тази връзка на [фирма], [фирма] и [фирма] са издадени съответно Задължителни предписания № ЗД-1-21-00577052/11.06.2019г., Задължителни предписания №ЗД-1-21 00559176/30.04.2019г. и Задължителни предписания №ЗД-1-21 00559182/30.04.2019г. за заличаване на всички данни по чл. 5. ал. 4 от КСО за периода месец 05.04.2014. до месец 04.2018г., поради неупражняване на дейност на дружествата по смисъла на Търговския закон.

Предписанията са връчени по реда на чл. 110. ал. 4 от КСО, чрез поставяне на съобщение па табло в административната сграда на НОИ и са влезли в сила за [фирма] на 21.06.2019г., [фирма] на 09.05.2019г. и за [фирма] на 09.05.2019г.,

На основание чл.114, ал.2, т.2 и ал. 3 от КСО е издадено Разпореждане № РВ-3-21-00695558 от 20.12.2019 година на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което на жалбоподателя е постановено да възобнови добросъвестно получено ПОВН за периода от 08.05.2015г. до 21.05.2015г. вкл., 25.05.2015г. до 07.06.2015г. вкл. от 10.06.2015г. до 21.06.2015г. вкл., от 08.02.2016г. вкл. от 10.02.2016г. до 23.02.2016г. вкл. от 07.03.2016г. до 02.09.2016г. вкл., от 03.11.2016г. до 04.04.2017г. вкл. и от 08.06.2017г. до 18.11.2017г. вкл. в размер на общо 28255.28 лева.

Разпореждането е обжалвано по реда на чл.117 от КСО с жалба, по която е постановено обжалваното в настоящото производство Решение №1040-21-183/20.02.2020г., постановено в срока по чл. 117, ал. 3 от КСО, с което ръководителят на ТП-НОИ С.-град е отхвърлил оспорването, като неоснователно.

Приложена по делото е приложена административната преписка, включително са изискани от трети неучастващи по делото лица, по реда на чл.192 ГПК преписките във връзка с извършените проверки в ТД на НАП-С., ИА ГИТ, справка от Българска народна банка.

От справката за изплатени обезщетения по болнични листове /л. 73-77/ за процесните периоди, се установява, че на жалбоподателя, са изплатени парични обезщетения от /ПОВН/ за процесните периоди във връзка с подавани осигурителни данни от трите дружества.

При така установената фактическа обстановка, приетите доказателства, доводите и възраженията на страните и като прецени законосъобразността на обжалвания административен акт съобразно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът излага следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок /решението е връчено на 25.02.2020 г. –л. 15/, а жалбата е депозирана на 09.03.2020г. против акт, подлежащ на съдебен контрол съобразно правилото на чл. 118, ал. 1 КСО, от активно легитимирано лице, чиито законни права и интереси са засегнати от Решението, срещу годен за обжалване акт, поради което се явява процесуално **допустима**.

Разгледана по същество същата е **неоснователна**.

Решението, предмет на спора, изхожда от материално и териториално компетентен орган, съгласно нормата на чл. 117, ал. 3 във връзка с ал. 1, т. 2, б. "а" от КСО. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Потвърденото с оспорения акт разпореждане, с което е постановено да възобнови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност, също изхожда от лице, разполагащо с правомощия по съгласно от КСО, обективизирано е в изискуемата писмена форма и съответства на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК за съдържание и реквизити. В проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му.

Необосновано се явява наведеното от жалбоподателя твърдение за липса на констативен протокол по отношение на извършена проверка по отношение на [фирма]. Констативен протокол № KB-5-21-00564107 от 30.04.2019г. е представено по делото/ лист 43/ и същият е съставен във връзка с извършена проверка по разходите на ДОО от контролен орган на ТП на НОИ, докато ИА ГИТ е извършила проверки по спазване на трудовото законодателство и в рамките на правомощията си по чл. 4040, ал.1, т.11 от Кодекса на труда.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на

закона:

При постановяване на решението, предмет на настоящия съдебен контрол не са допуснати нарушения на материалния закон. Административният орган е постановил един правилен и законосъобразен административен акт.

За да потвърди издаденото разпореждане директорът на ТП на НОИ [населено място] е възприел доводите на длъжностното лице и е приел за безспорно, че жалбоподателят не е имал качеството „осигурено лице“, поради което изплатеното му обезщетение се явявало недължимо платено.

Прието е, че са налице нови данни, поради което е разпоредено връщане на сумата в размера по чл. 114, ал. 2 КСО. Органът изрично е посочил, че жалбоподателят попада в хипотезата на т. 2 - когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Тези нови документи или данни са били открити именно след извършена проверка от ТП на НОИ С. град във връзка с постъпил сигнал и проверка по разходите на държавното обществено осигуряване отразени в констативен протоколи.

От извършените проверки органът е установил, че за жалбоподателя не е възникнало основание за осигуряване при осигурителите [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК], поради което са е извършено и заличаване на неоснователно подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО.

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Легална дефиниция за понятието „осигурено лице“ е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която осигурено лице е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Съгласно трайно установената практика на Върховният административен съд, едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016 г. по а. д. № 3171/2015 г. на ВАС, решение № 211/2016 г. по а. д. № 3681/2015 г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017 г. по а. д. № 14312/2015 г. на ВАС, решение № 220/2014 г. по а. д. № 12497/2013 г. на ВАС и други). Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е

достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за „осигурено лице“, е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение.

Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице, но такъв в настоящото производство от страна на А. М. Ж. не бе доказан. Следва да бъде посочено, че нито в хода на административното, нито в хода на производството пред настоящата инстанция, жалбоподателят не навежда твърдение, че действително е упражнявал трудова дейност по правоотношенията си с трите дружества, нито че действително е получавал трудови възнаграждения. Не са ангажирани никакви доказателства в тази насока.

Неоснователно е наведеното от жалбоподателя твърдение, че от неподаването на годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО и липсата на ГФО не следва автоматичен извод, че дружеството не е извършвало дейност.

От доказателствената съвкупност се установи, че А. - ИЛЕВИ" Е., ЕИК[ЕИК], [фирма]. ЕИК[ЕИК] и от [фирма], ЕИК[ЕИК], проверявани от органите на НОИ, НАП и ГИТ, не са извършвали търговска дейност за периода 2016-2018г., респ. сочените за назначени на трудови договори лица, вкл. и жалбоподателят А. М. Ж. не са упражнявали реална трудова дейност. Не се установяват никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружествата, които да обуславят изплащане на възнаграждения в размери близки или равни до максималния осигурителен доход на лицата, за които са подавани данни в Р..

Горните изводи са несъмнени и непротиворечиви, направени въз основа на извършени поотделно от органите на НОИ, НАП и ГИТ проверки, събраните от които доказателства, описани по-горе, изцяло си кореспондират, като не са налице такива, които да разколебават доказателствената им стойност. Описаните документи са официални такива и същите съгл. чл. 179 от ГПК имат обвързваща съда материална доказателствена сила. В случая проверките по разходите на ДОО на трите търговски дружества е приключила с издаване на задължителни предписания за заличаване на данни в Р., вкл. и за А. М. Ж. и те са били служебно заличени, след като е установено, че тези лица нямат качеството на осигурени лица по декларираните трудови правоотношения с дружеството.

Установените от посочените държавни органи гореописани факти са такива по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, а именно след изплащането на обезщетенията на А. М. Ж. са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото му на обезщетение. Тези нови данни и документи касаят именно липсата на реално извършвана от дружествата дейност, липсата на реално положен труд от сочените за назначени лица, ползвали продължителни отпуски по болест, респ.

получавали обезщетения от НОИ. Документите и данните са нови по смисъла на цитираната разпоредба, тъй като са след датите на получените от Ж. обезщетения по представените болнични листа.

С оглед липсата на реално осъществена трудова дейност от А. М. Ж. не е възникнало осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, т.е. жалбоподателят не попада в кръга на осигурените лица по смисъла на чл. 10 от КСО и §. 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, тъй като не е налице една от предпоставките за възникване на правото на парично обезщетение поради общо заболяване. При това положение същият няма право на обезщетение за временна неработоспособност по чл. 40, ал. 1 от КСО.

При това положение неправомерно получените средства следва да бъдат възстановени от жалбоподателя.

Всички описани доказателства, установяващи липсата на реално положен труд от страна на Ж., са нови данни и документи по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, което потвърждава, че са налице законовите предпоставки същият да възстанови получените парични средства от ДОО в общ размер от 28255.28 лева

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143 от АПК, претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Такова следва да му се присъди в размер на 100 лева, определено по реда на чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във вр. с чл.37, ал.1 от ЗПП, във вр. с чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. М. Ж., ЕГН: [ЕГН] против Решение № 1040-21-183/20.02.2020г. на Директора на Териториално поделения на Национален осигурителен институт-С.-град, с което е оставено в сила Разпореждане № РВ-3-21-00695558 от 20.12.2019 година на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

ОСЪЖДА А. М. Ж., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Териториално поделения на Национален осигурителен институт-С.-град сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБ в 14 - дневен срок

от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: